SVOBODA — СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 139. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 23, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го ЛИПНЯ 1992 Ч. 139. РІК XCIX.

УКРАЇНУ ПРОВОКУЮТЬ НА ВІЙСЬКОВІ ДІЇ

Київ (УНІАР, ПС УРП). — Тут у п'ятницю, 17-го липня, газети надрукували подробиці захоплення морськими піхотинцями приміщення комендатури севастопільського гарнізону, який присягнув Україні.

Як уже інформовано, адмірал Ігор Касатонов заборонив доставляти продовольство в комендатуру гарнізону і послав морських піхотинців, які вдосвіта 13-го липня, озброївшись гранатами, автоматами та штиками, з вигуками „Геть хохлів", „Кравчук — фашист", вибили двері, поламали в штабі все, що могли, чергового офіцера зв'язали і замкнули в темній кімнаті.

Коли на місце подій прибули комендант Звєрєв і підполковник Індило, морські піхотинці розззброїли їх, побили, залили за комір Звєрєва фарбу, призначену для ремонту приміщення і виштовхали обидвох на вулицю, де їх підібрав патруль військово-морських сил України. Підполковник Звєрєв оголосив голодівку протесту.

В свою чергу адмірал Касатонов звинуватив українську сторону у „спробах українізувати підрозділи Чорноморської фльоти". Крім того, на думку Касатонова, командуючий військово-морських сил України контр-адмірал Кожін має спеціяльний плян прийняття присяги на Чорноморській фльоті. Згідно з цим пляном також ведеться підрахунок новобранців, які прибувають з Росії. Це, на думку Касатонова, є порушенням дагомиських домовлень з боку України.

Як повідомив старший офіцер Микола Савченко із прес-центру Військово-Морських Сил України 21-го липня, вранці, о 8-ій годині 56 хвилин сторожовий корабель під командуванням капітан-лейтенанта Сергія Настенка здійснив несанкціонований вихід з Кримської військово-морської бази Донузлав і, піднявши на щоглі державний жовто-блакитний прапор, взяв курс на Одесу. На кораблі перебуває начальник штабу 17-ої бригади кораблів охорони водного району, капітан другого рангу Микола Жибарев. Екіпаж, який ще у січні прийняв присягу на вірність народові України, свій вчинок пояснює неможливістю дальшого проходження служби у складі Чорноморської ВФ за умов постійних принижень з боку командування бригади та фльоти, невирішеністю питання щодо практичного розподілу Чорноморської фльоти та створення Військово-Морських сил України. Сторожовий корабель переслідує малий протичовновий корабель, яким командує капітан третього рангу Олександер Долгов, та катер на повітряній подушці. Командування військово-Морських Сил України не виправдовує подібних дій, що дестабілізують складне становище і звертається до глав делегацій на переговорах щодо долі ЧФ з проханням прискорити розв'язання цієї проблеми.

З головної бази ЧФ вийшов сторожовик „Безукоризненный". Його завдання — висадити збройну групу та захопити корабель, який іде в Одесу. Командування ВМС України висловлює протест проти насильницьких заходів і вимагає не вдаватися до подібних дій, вирішити мирним шляхом усі питання після прибуття корабля в Одесу.

РУХІВЦІ КРИТИКУЮТЬ ПРЕДСТАВНИКА ПРЕЗИДЕНТА

Львів (УНІАР). — В понеділок, 20-го липня, тут відбулося засідання Крайової Ради Руху, на якому йшлося про політичну ситуацію в Україні і тактичні завдання Руху. Поза тим були обговорені організаційні питання. На засіданні прийнято ряд ухвал. Одна з них стосується ставлення місцевого Руху до представника президента по Львівській області Давимуки, який, на думку рухівців, надто повільно проводить економічні реформи.

Інформаційна служба Всеукраїнського Об'єднання Солідарності Трудівників (ВОСТ) 19-го липня повідомила, що у Львові на площі біля пам'ятника Іванові Франкові відбувся 10,000 мітинг, організований профспілкою „Воля". Мітинг проходив під гаслом „Соціяльно-економічний захист людей праці".

Виступили відповідальний секретар Президії ВОСТ Володимир В'язовський, голова Української Національної Асамблеї Юрій Шухевич, народний депутат Верховної Ради України Степан Хмара, представники незалежної профспілки „Воля". Речники мітингу звертали увагу на необхідність створення дійових структур захисту працівників на виробництві, якими можуть бути тільки незалежні профспілки. Голова незалежної профспілки „Воля" Олександер Джулик повідомив учасників мітингу, що на виробничому об'єднанні факсимільно-телеграфної апаратури адміністрація не виконує угоди про припинення страйку від 30-го квітня 1991 року. На всі вимоги профспілки „Воля" дотримувати умов угоди, керівник об'єднання Сорока не реагував. Не реагували на цю ситуацію, що склалася в об'єднанні, ні міністерство конверсії і машинобудування, ні представник Президента у Львівській області Степан Давимука, ні голова Львівської Обласної Ради Микола Горинь. На знак протесту чотири працівники об'єднання з 18-го липня оголосили голодування в приміщенні дирекції і вимагають усунення з роботи керівника об'єднання. Вимогу голодуючих підтримала профспілка „Воля" і Рада інженерно-технічних працівників об'єднання, яка проаналізувала економічний і технічний стан об'єднання. На мітингу ухвалено резолюцію, одним з пунктів якої є „Різними акціями солідарності підтримати вільну профспілку 'Воля' в боротьбі з адміністративно-господарською номенклатурою у Львові".

ВЕДУТЬСЯ ПЕРЕГОВОРИ ПРО ДОЛЮ ЧОРНОМОРСЬКОЇ ФЛЬОТИ

Севастопіль. — Минулого кінця тижня, 18-го і 19-го липня, тут відбулись двосторонні російсько-українські переговори, у яких в першу чергу брали участь експертні групи з України і Росії, діючи по реалізації досягнутих в Дагомисі домовлень у справі розподілу Чорноморської фльоти.

Агентство Ассошіейтед Пресс й інші засоби масової інформації повідомляли тоді, що президенти Російської федерації і України, Борис Єльцин і Леонід Кравчук, погодились були на справедливий розподіл, але як завжди, росіяни все знаходять якусь причину, щоб втягнути переговори і дозволяють своїм адміралам, головно Ігореві Касатонову, складати антиукраїнські шовіністичні заяви, які не тільки комплікують переговори у справі розподілу фльоти, але взагалі загострюють українсько-російські відносини взагалі.

Подібне трапилося й тепер. В ході дискусії виявилось, що російська сторона продовжує Чорноморську цивільну фльоту окремо від воєнної морської фльоти колишньої совєтської імперії СССР і пропонує цю частину невійськової фльоти розділити так: росіянам 60, українцям 40 відсотків, але, як вже було сказано, у *це число не входять кораблі* воєнної фльоти, які становлять головну проблему переговорів.

Українська делегація категорично відкинула несправедливу і кривдячу пропозицію росіян, бо Україна розглядає Чорноморську фльоту в цілості, яка колись належала СССР і заявляє, що вся фльота дислокована в українських портах принaлежна до України.

Крім того представники України підкреслили, що росіяни, тобто їхня цивільна і воєнна фльота, може користуватися українськими портами в Криму на основі окремого договору, а не так як це інтерпретують росіяни, що вони матимуть право доступу до всіх портів коли їм забагнеться.

Виглядає, — кажуть київські політичні спостерігачі, — що Єльцин говорить одною, а Касатанов другою мовами. З огляду на трудноші у переговорах українська сторона запропонувала спершу переглянути основно договір, який був досягнутий між Єльциним і Кравчуком, а вже потім приступити до практичних завдань. У справі Чорноморської фльоти не може бути „дві мови" — одна Єльцина і одна шовіністичних російських адміралів, — пишуть деякі газети в Україні.

В праці експертних груп не було досягнуто жодного порозуміння, хіба те, що обидві сторони договори*лись про чергову зустріч.*

Чергова розмова про долю Чорноморської фльоти відбудеться в Москві.

ДЖ. БЕЙКЕР ОЧОЛИТЬ ВИБОРЧУ КАМПАНІЮ ДЖ. БУША

Вашінгтон. — З Вашінгтону офіційно повідомили, що державний секретар З'єдинених Стейтів Америки Джеймс Бейкер покине, принаймні тимчасово свій важливий пост і перейде до Білого Дому, щоб очолити виборчу кампанію за перевибір Джорджа Буша на президента у виборах, які відбудуться в листопаді цього року.

Дж. Бейкер найближчий приятель президента Дж. Буша і без сумніву непересічний державний секретар та знавець закордонної політики, припускають зрезигнує з посту державного секретаря в половині серпня, коротко після візиди у ЗСА нового прем'єр-міністра Ізраїля Іцака Рабіна, — заявили стратеги та політичні дорадники Республіканської партії. Дж. Бейкер є політичним партнером Дж. Буша 15 років і керівником його виборчої кампанії від 1988 року, займаючи різні високі пости в Уряді ЗСА.

Білий Дім не потвердив і не заперечив поголосок, що після евентуальних успішних виборів і виграші Дж. Буша, для Бейкера готують новий пост. „Президент не передбачає жодних основних змін в Уряді", — заявили зацікавленим кореспондентам заступник пресового секретаря Білого Дому Джуді Смит. У політичних колах говориться, що Бейкер прийме пост одного з перших політичних дорадників Президента.

Перейнявши керівництво виборчою кампанією Республіканської партії, Дж. Бейкер матиме вільну руку і тільки він мтиме „останнє" слово у справі виборчої стратегії, — заявив один з стратегів, член виборчого комітету Дж. Буша.

Залишилося ще не повних 100 днів до листопадових виборів і пересунення Дж. Бейкера розглядається в колах політичних аналітиків, а також лідерів Демократичної партії, як „переполох в Республіканській партії", який розпочався головно під час і після релятивно успішної конвенції Демократичної партії в Ню Йорку, яка обрала губернатора Арканзо Била Клінтона на свого президентського кандидата, а сенатора Ал. Гора на віцепрезидента. Очевидно, прийнята одноголосно політична платформа Демократичної партії, з поставленням наголосу на зміну в Білому Домі, зменшенні бюджету Департаменту оборони, поліпшення економіки, ліквідації безробіття, прийняття нової забезпеченевої здоровельної програми для всіх і відпруження у відносинах між поодинокими національностями і расовими групами, викликала такою переполох у рядах Республіканської партії.

Бейкер перейме на себе чимало проблем Білого Дому, відповідальність за внутрішню політику, встановлення процедури кожноденної політичної програми Уряду так, що роля Самуеля А. Скіннера буде обмежена, якщо не зліквідована в майбутньому. Загально передбачають, що ролю державного секретаря тимчасово виконуватиме заступник Бейкера Лоренс С. Іґелбирґер.

Встановлено нову владу в Севастополі

Севастопіль (УНІАР). — Тут 17-го липня виконавчий комітет Міської Ради ухвалив своє останнє рішення — про припинення власного існування.

Натомість, хоч і з запізненням, почав діяти апарат представника Президента України, яким став колишній голова Міської Ради і виконкому Іван Єрмаков. Він має двох перших заступників і п'ятьох заступників. Утворено п'ять управлінських кабінетів, 23 управління, 14 відділів, різні інспекції тощо. Чисельність нового апарату, згідно з офіційними повідомленнями, на 25 відсотків менша, ніж була у міськвиконкомі.

Біля будинку організацій колишнього бюра військово-морських сил України кілька осіб провели 18-го липня пікетування, вимагаючи „припинити порушення мораторію щодо розподілу фльоти" з боку ВМС України, вимагають виведення із Севастополя військово-морських сил України. Керівники Чорноморської фльоти вхопилися за цей факт і стверджують, що ці кілька пікетувальників висловлюють протест в імені всього населення міста, яке нібито невдоволене розміщенням у Севастополі військово-морських сил України.

В Україні зростає безробіття

Київ (УНІАР). — Тут 20-го липня міністерство праці України повідомило, що у 1992 році в Україні залишається без праці півмільйона осіб.

Процес звільнення з праці буде найболючішим у густонаселених промислових районах. У Львівській області передбачається звільнення з праці 65,000 осіб, в Луганській та Дніпропетровській областях — близько 86,000. Більшість працівників втратять працю через нерентабельність підприємств, зменшення виробництва у зв'язку з браком сировини і порушенням договірних зобов'язань.

Плянують участь у світових форумах

Торонто (КУМО). — Тут в суботу, 11-го липня, відбулися сходини Проводу Конференції Українських Молодечих Організацій при СКВУ, на яких продискутовано співпрацю з молодечими організаціями в Україні та винесено певні рішення на найближчий час.

Провід КУМО одержав від Ігоря Деркача, народного депутата України та голови Координаційної Ради СКУМО, запрошення на III Світову Конференцію Українських Молодечих організацій, яка відбудеться 15-16-го серпня в Україні.

Провід КУМО закликає всі українські молодечі організації у діяспорі взяти активну участь в цій конференції.

Приблизно в той самий час, від 21-го до 24-го серпня в Києві відбудеться Всесвітній Форум Українців. Заохочується молодечі організації взяти участь в тому форумі, а зокрема в праці усіх секцій молодіжної політики і співпраці молодіжних організацій України і діяспори.

В Конґресі СФУЖО візьмуть участь українки з різних країн

Торонто. — Пресова служба 6-го Конгресу СФУЖО подає до відома, що вперше на Конгресі СФУЖО буде присутня офіційна делегатка незалежної України Атена Пашко, голова Союзу Українок України, яка виголосить доповідь на Конгресі і візьме участь в нарадах.

Щоб уможливити участь делегаток з України та з інших держав колишнього Совєтського Союзу, до канцелярії СФУЖО наспівають пожертви від поодиноких осіб і від організацій. Комітет Українок Канади, Відділ Торонто — 1,500 дол.; Діяна і Іван Гинянські з Філядельфії — 1,000.00 дол.; Український Народний Союз — 1,000 дол.

В часі конгресу відбудеться в мистецькій галерії КУМФ в Торонто виставка мистецьких творів жінок-мистецьок. До участи запрошені мисткині України і діяспори.

Обов'язки голови Видавничої комісії перебрала Ірина Патен. Скомплектовано всі дев'ять комісій Організаційного комітету, які підготовляють 6-ий Конгрес СФУЖО, що відбудеться від 29-го жовтня до 1-го листопада 1992 року в Торонті.

ПОЇЗДКА НА ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Ню Йорк. — Окружна Управа СУА в Ню Йорку влаштовує у неділю, 2-го серпня, одноденну поїздку на Союзівку на День Союзянки з цікавою програмою. Автобус виїде о год. 7:30 ранку з-під домівки СУА, 108 Друга авеню. Кошт переїзду — 18 дол. Місця слід замовляти у Лідії Закревської (718) 426-9279 або у Оксани Лопатинської, телефонічно від год. 9-ою ранку і 6-ою вечора на число (212) 777-1336.

Дітройт відзначить роковини незалежности України

Дітройт (МК). — Об'єднаний Громадський Комітет з представників УАКР і УККА поробив усі заходи для гідного відзначення перших роковин незалежности України у формі бенкету, який відбудеться в понеділок, 24-го серпня, о год. 6:30 вечора в приміщеннях Українського Культурного Центру у Воррені, Миш.

Комітет очолили голови згаданих організацій: Зеновій Василькевич і мгр Борис Потапенко.

На головного промовця запрошено Віктора Крижанівського, першого заступника представника України в ООН.

У мистецькій програмі участь візьмуть оперна співачка Христина Р. Липецька, мецсопрано, хор „Ватра" при УКЦентрі під батутою маестра Володимира Щесюка при акомпаняменті його дружини Люби Щесюк і танцювальна група „Галичани" з Канади.

До участи у святкуваннях запрошено визначних американських достойників.

Квитки в ціні 25 дол. до набуття в кредитівках, в галеріях „ЕКО" і „Чайка" та в членів комітету.

ІРАНСЬКЕ АГЕНТСТВО ІРНА повідомило, що на півдні Іраку продовжуються збройні сутички між урядовими військами і муджагединами-шиітами. Партизанам вдається відбивати напади саддамівської артилерії і летунських сил, оскільки їх підтримує Іран. Чисельність шиїтських повстанців досягає 10,000 осіб.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИК ООН в Сомалії Мохаммед Сагнун повідомив, що міжнародна спільнота посилає в цю країну на заході Африки 50 військових дорадників. Вони прибудуть до сомалійської столиці Могадішо, щоб взяти під контролю дотримання замирення після багатьох місяців кровопролиття і громадянської війни. Післанці ООН допоможуть також у розподілі гуманітарної допомоги, що надходить у Сомалію від світової спільноти.

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ МОСКОВСЬКОЇ телевізії в неділю, 19-го липня, колишній віцепрезидент СССР, один з керівників минулорічного серпневого невдалого перевороту в Москві Геннадій Янаєв заявив, що колишній совєтський президент Міхаіл Горбачов ще в квітні 1991 року розпорядився готувати різні документи для запровадження надзвичайного стану. Таким чином, багато точок в документах ҐКЧП виникли саме з тих горбачовських проєктів.

МУДЖАГЕДИНИ З ШІЇТСЬКОГО угрупування Гезб-Вагадат вже декілька днів, починаючи від суботи, 18-го липня обстрілюють Кабуль. Їхні командири погрожують, що не припинять вогню, доки не доможуться для себе більшого представництва в органах державної влади.

В НЕДІЛЮ, 19-ГО ЛИПНЯ, ведучий російської телевізійної програми „Ітоґі" Евгеній Кісельов заявив, що російський парлямент розпочав гоніння на вільну пресу, яка дотепер була „єдиним досягненням російської демократії". Йдеться про спробу парляменту підпорядкувати незалежну московську газету „Известия" і тим самим відродити цензуру. Доктор юридичних наук Юрій Батурін, який був одним з авторів закону про російську пресу, сказав, що „свобода преси — це найкраща перевірка системи на тривкість. І якщо виникає опір щодо цієї свободи, значить влада почуває себе не досить впевнено".

В ПОНЕДІЛОК, 20-ГО ЛИПНЯ, в міністерстві юстиції України було зареєстровано нову, тринадцяту з черги, політичну партію: Ліберально-демократичну. Вона об'єднує в своїх рядах творчу і наукову інтелігенцію республіки і входить у громадсько-політичне об'єднання „Нова Україна".

ВИСТУПАЮЧИ В ПОНЕДІЛОК, 20-го липня, в інформаційній програмі телевізійної кампанії „Москва", віцепрезидент Російської федерації Алєксандр Руцкой висловив сумнів щодо того, що російський уряд має продуманий плян реформування економіки. Те, що прем'єр Гайдар вважає реформами, Руцкой називає „експериментом на людях" і сам цим обґрунтовує потребу „справедливої і сильної влади" в Росії.

В АМСТЕРДАМІ, СТОЛИЦІ Голляндії, проходить 8-ма Всесвітня конференція в питаннях боротьби з АІДС. Зокрема на конференції відзначалося, що різниця в кількості захворювань між чоловіками і жінками зменшується і тепер хворих є приблизно по півмільйона з кожного боку. Виступаючи на засіданні в понеділок, 20-го липня, відома кіноартистка Елізабет Тейлор покритикувала адміністрацію ЗСА за бездіяльність у боротьбі з АІДС. Вона сказала, що не є певна, чи хоч знає президент Буш, як правильно пишеться це слово — АІДС.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 20-ГО ЛИПНЯ, Конгрес розпочав свою сесію, яка має тривати чотири тижні та буде присвячена схваленню законопроєктів, метою яких є забезпечити Уряд фінансами та вирішити важливі дискусійні проблеми. Одначе більшість конгресменів вже тепер висловлюють свої сумніви, чи вдасться всі ці справи полагодити в так обмеженому часі, бо за чотири тижні кожний з них мусить їхати до своєї виборчої округи та працювати над виборами, які наближаються дуже швидким темпом.

ЗВІТИ КОНГРЕСОВИХ працівників виявляють, що продаж зброї країнам Третього світу значно обнизився відколи ЗСА, Франція, Китай та колишній СССР погодилися зменшити свої експорти зброї до цих країн. В загальному продаж зменшився на 40 відсотків до суми 24.7 біл. дол. Коли мова про ЗСА, які перевищували навіть колишній СССР у продажу зброї країнам Третього світу в 1990 році, тепер зменшили вивіз зброї на 22 відсотки. Знавці по різному коментують цю зміну, але в основному погоджуються, що до цього найбільше причинилися закінчення холодної війни, розпад СССР і збройне ембарго проти Іраку, який досі був головним покупцем зброї.

З УСЬОГО ВИДНО, ЩО президент Джордж Буш і його дорадники починають поважно турбуватися упадком популярности Президента серед американських виборців, а зокрема коли ця популярність зменшується завдяки зусиллям опозиції. Кандидат у президентських виборах зі сторони Демократичної партії Билл Клінтон почав добиратись до пересічного американського громадянина своїми обіцянками економічного оздоровлення. Тому то Президент, маючи нагоду говорити до кореспондентів засобів масової інформації, в першу чергу гостро скритикував пропоновані Клінтоном економічні пляни, називаючи їх „димом і дзеркалами" та „великою помилкою", яка тільки збільшить державний дефіцит. Одначе економічні аналітики уважають, що президент Буш мусить прийти з конкретними пропозиціями, бо сама гостра критика цим разом може бути невистачальною.

ІНДІЯНИНА ЛЕОНАРДА ПЕЛТІЄРА, який відбуває довічне ув'язнення за вбивство у 1975 році двох агентів ФБІ, перевели з в'язниці в місті Левенворт, Кензас, в інше місце відбування покарання. Совєтська пропаганда у 1980-их роках оголосила Л. Пелтієра „політичним в'язнем", а під час горбачовської гласности в СССР відбулася активна кампанія на його захист. До Пелтієра у в'язницю їздили совєтські лікарі, стурбовані станом його здоров'я. Зі Совєтського Союзу йому присилали пакунки з теплими речами, бо совєтські газети писали, що він мерзне. Приводом для переведення Пелтієра послужив бунт в'язнів Левенворської в'язниці 5-го липня. Брус Еллісон, адвокат Пелтієра, заперечує, що його клієнт брав участь у бунті. Адміністрація в'язниці твердить, що Пелтієр був „у центрі подій".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Близький Схід і вибори в Америці

На перший погляд — проблема Близького Сходу і цьогорічні президентські вибори не мають нічого спільного. Так не є. За урядування в Ізраїлі прем'єра Їцака Шаміра американсько-ізраїльські відносини дуже погіршилися. Шамір принципово відкидав концепцію „мир за зворот окупованих арабських земель". Він хотів дістати від Америки 10 більйонів дол. ґарантованої Урядом позички, але відкинув передумову, щоб тих грошей не вживати на творення нових ізраїльських поселень на окупованих землях. З упадком Шаміра, який програв недавні вибори до ізраїльського парляменту, і з приходом до влади прем'єра Їцака Рабіна, генерала в резерві і колишнього амбасадора у Вашінґтоні, ситуація змінилася.

У минулому тижні офіційно повідомлено, що державний секретар Джеймс Бейкер полетить на Близький Схід, щоб відновити ізраїльсько-арабські переговори про мир. Невідомо, чи сам Бейкер тямить, скільки разів він їздив туди. Його сповидний успіх, що всі арабські країни, Ізраїль і палестинці — поселені в різних арабських країнах, колишні втікачі з території, на якій Ізраїль проголосив свою державність — ніби успіх дипломатії Бейкера виявився ефемеридою, бо Шамір ті переговори бойкотував, саботував, крутив і до сутніх розмов не прийшло. Тепер — чуємо — Бейкер відвідав Єрусалим і поїхав до Єгипту, до Сирії, Йорданії і Савдійської Арабії. Він буде говорити з лідерами арабів на території Ізраїля та з палестинцями.

Хоч настала краща атмосфера, проте ще далеко до якогось компромісу і заведення миру. Дотепер тільки один Єгипет визнав державність Ізраїля, підписавши з ним сепаратний мир у Кемп Дейвіді за президентури Джиммі Картера. Сирія виявила готовість піти слідом Єгипту, якщо Ізраїль поверне йому окуповане узгір'я Ґоляна, але Шамір відкинув таку оферту. Недавно Рабін заявив, що він готов признати арабам на окупованих землях автономію. Їцак Шамір ніколи такої поступки не зробив би. Але трудність у тому, що Йорданія і Сирія вимагають звороту правобережжя Йордану, а не куцої автономії. Отож Бейкер матиме важку місію. Але шанси його успіху зросли, бо всім зацікавленим сторонам — Америці, Ізраїлеві та арабському світові залежить на заведенні миру на базі якогось компромісу. Бейкер, за фахом адвокат, добрий дипломат і людина із святою терпеливістю.

Який зв'язок цієї проблеми з сучасними президентськими виборами в Америці? За урядування Шаміра американські засоби масової інформації вели послідовну кампанію проти Джорджа Буша. Вони виразно підтримували кандидатури демократа Билла Клінтона і „незалежного" Росса Перо. Жидівське суспільство в Америці було поділене у підході до політики Шаміра, голови крайньої правої партії Лікуд. Більшість була проти цієї політики, розуміючи, що Америці потрібний також арабський світ і що драконські методи поведінки супроти рабів з погляду демократії — недопускальні. Але жиди мають почуття льояльности й дисципліни, тому — хоч і не погоджувалися — підтримували Шаміра у тому, що Буш у Білому Домі — для Шаміра небезпечний. Тепер ситуація змінилася. Американський світ бизнесу сприяє політиці, яка пропаґує мир, — у даному випадку мир між Ізраїлем і його арабськими сусідами, закінчив би хронічний стан неспокою на Близькому Сході, який страшенне шкодить міжнародній торгівлі. Ізраїлеві залежить на покращенні відносин з Америкою, його насправжнім протектором від часу проголошення Ізраїлем державности.

Знову ж президентові Бушеві залежить на заведенні миру між Ізраїлем і арабським світом, бо це був би наявний доказ мирового лідерства Америки і її теперішнього президента. Залежить Бушеві на тому, щоб місія Бейкера закінчилася тріюмфом не так з уваги на отриманні виборчих голосів, бо вони не рішають, а на зміні тону й підходу до кандидатів у цьогорічних виборах. Коли чорні із південних стейтів, мабуть, здебільша голосуватимуть на демократа Клінтона, якого публічно підтримав чорний проповідник, Джессі Джексон, що здобув собі популярність, як кандидат на президента тому три і пів року, то голоси жидівських громадян будуть поділені. На випадок успіху місії Джеймса Бейкера, всі жидівські голоси підуть на Буша і засоби масової інформації, здебільшого у жидівських руках, представлятимуть Буша, як миротворця, державного мужа великого маштабу. У порівнянні з Клінтоном і Перо — Джордж Буш при всіх своїх промахах — дійсно є державним мужем, лідером великодержави.

Ось так усі події у широкому світі якось одні з одними зазублюються. Мир на близькому Сході є теж в інтересі України. Її сутній інтерес — закордонна торгівля, інвестиції закордонного капіталу, як мога тісніші політичні, економічні і культурні зв'язки. Все це можливе тільки в умовинах миру і свободи.

Микола Руденко

РАЗ НА ТИСЯЧУ РОКІВ

I

Запам'ятай, дорогий читачу, оці слова: вже розпочався день, коли Україна уперше за довгі предовгі століття сама для себе збирає врожай зі своєї святої землі. Таке буває лишень раз на тисячу років. Те, що для інших народів є самозрозумілим, для нашого багатостраждального народу завжди лишалося тільки нездійсненною мрією. Подумати тільки, понад 80 відс. сільсько-господарської продукції Україна примусово вивозила до Росії — зерно, цукор, м'ясо, олію, молочні продукти. Москва за все це розплачувалася цілком символічно. Старцям кидають більше. Навіть минулого року на вимогу Ґорбачова з України йшли до Москви ешелони з продовольством, хоч і менше, ніж у роки попередні.

І все ж минулий врожай великою мірою опинився поза межами України. Саме це й спричинилося до того, що сьогодні в Україні становище з продовольством не краще, ніж у Росії. Як і чому це сталося? Причина доволі проста. Незважаючи на введення купонів, Україна лишалася в рубльовій зоні. Навіть сьогодні не можна купити залізничного квитка із Москви до Києва — москвичі все ще їдуть до нас по харчі, хоч в Україні вже мало чим можна поживитися.

А проте закупівля продуктів на сумських, київських та харківських базарах — це явища не вельми істотні в порівнянні з тим, скільки продуктів вивозилося просто із селянських дворів, навіть із колгоспів. Звичайно, стоять пости державної автоінспекції на головних маґістралях — пости, котрі зобов'язані конфіскувати незаконні вантажі. Та, поперше, від них можна відкупитися, а подруге, їх можна об'їхати стороною.

Кордони з іншими державами СНД у нас покищо прозорі — так вони сьогодні офіційно називаються. Чи довго вони такими будуть — невідомо, але з певністю можна сказати, що прозорі кордони й надалі з'їдатимуть українські врожаї. Є надія на власну грошову одиницю. Аби зберегти перший по-справжньому самостійний врожай — тобто врожай 1992 року — гривну почнуть вводити у вересні, а 1-го жовтня вона має повністю витіснити такі ненадійні купони. Та чи сама гривна стане надійною грошовою одиницею, якщо кордони й надалі лишатимуться прозорими?

Нам вигідно, дуже вигідно, аби Росія стала багатою країною: тоді й справді можна було б лишати кордони прозорими — як, скажімо, поміж Канадою і ЗСА. Та в мене таких ілюзій немає — Росії потрібно кілька десятиліть, доки вона навчиться себе годувати. Може, навіть ціла сотня років: легко спустити енерґію гумусу в ріки та океани, але неймовірно важко її наростити знову — тут потрібні зусилля кількох поколінь. Росія вчинила цей смертний гріх — вона зруйнувала родючість своїх ґрунтів від Балтики до Тихого океану.

Чомусь східні політологи й економісти не враховують цих майже непоправних втрат, коли вирішують, якій із країн СНД у першу чергу належить допогти фінансами, аби зрушити її в бік проґресу. Щоправда, Єльцин уже оголосив, що перший мільярд допомоги Заходу буде вкладено в сільське господарство Росії. Це, мабуть, правильно, та наслідки від цих вкладень будуть не більші, аніж намагання зробити Каспійське море солодким, кидаючи в нього мішки з цукром. Дуже вірогідно, що той мільярд буде використано на закупівлю пшениці в Канаді та Америці.

Слід пам'ятати просте правило: хто продає хліб (бо має що продавати!), той щороку працює на власне збагачення: і навпаки, хто постійно купує хліб, той щороку наближає власне зубожіння. Бо якщо вірно господарювати на землі, вона поволі нарощуватиме енерґію родючости. Отже, хліб приходитиме до народу як чистий дар природи. Але ж набагато важча праця по видобутку природних копалин (вугілля, нафта, залізо, золото), які потім витрачаються на купівлю хліба, не збагачує країну, а обіднює. Природні копалини не здатні відроджуватися — вони гинуть, їхні родовища вичерпуються до дна.

Інколи економісти кажуть: Росія багатша від України, бо володіє запасами нафти й газу, які коштують дорого. А продукти харчування на світовому ринку коштують дешево. Що ж, це вірно, але вірно з позицій людини, яка живе за принципом: „Після мене хоч потоп". Адже нещодавно в Україні було цілком досить і нафти, й газу — куди воно все поділося? Давно ми висмоктали ці родовища — треба гадати, не без допомоги Москви. Чи не те ж саме чекає Росію? І за що ж вона потім купуватиме хліб насущний — хто їй підсипатиме мільярди долярів?

Кілька днів тому в українському Уряді стався інциндент, що вихлюпнувся каламутною піною на сторінки світової преси. Віцепрем'єр В. Лановий вступив у конфлікт з прем'єром В. Фокіним та президентом Л. Кравчуком. Справа в тому, що В. Лановий одночасно належав і до опозиції, і до Уряду. Там і там він посідав керівне становище. Виникає запитання: проти кого ж він перебуває в опозиції — проти себе самого? Адже ж він був третьою людиною в державі.

Де й коли у світовій практиці траплялося щось схоже? Чи можна таке дивне становище назвати моральним?

Продовження буде.

Іван Кедрин

Мистецький Гантер

Як щороку, літо у Гантері в Кетскілських горах є сезоном українських мистецьких виставок. Недалекий Вудсток славиться, як своєрідний американський мистецький центр. Там жив і творив Олександер Архіпенко. У Вудстоці живе і має свою мистецьку школу мистець Володимир Бачинський. У Гантері деякі наші мистці мають свої хати і живуть тут постійно, інші доїздять, щоб перебувати серед тутешньої чудової природи, яка нагадує Гуцульщину, втікаючи від задушливих міст.

Ярослав Вижницький, „автохтон" Гантеру, який живе тут і влаштував у своєму будинку власну ґалерію, був першим, який започаткував сезон виставкою 60-ти нових експонатів. Він завжди має каталог — цього року він зладив його в Україні, куди їздив із дружиною Марією. У цьому каталозі названо тільки 44 картини. Кольорист-романтик малює залюбки квіти й краєвиди у різних порах року, бо так може найкраще проявити гін до кольорів. Але, користуючись шкіцом, що його зробив у Львові, має прегарний собор св. Юра. Перед Гантерською церквою св. Івана Хрестителя (яка сама для себе з іконами Петра Холодного мол. та іконостасом і ліхтарем Михайла Черешньовського є високовартісним мистецьким об'єктом) стоять дві гуцулки. Від великорозмірних зимових краєвидів віє холодом, десятки квітів майоріють кольорами.

Людмила Морозова — наче антипод Вижницького: її всі картини делікатні, пастелевого кольору. Малює теж олією, але такою тонкою, що картина подобає на акварелю. Типова імпресоністка; її картини передають погідний настрій. Учениця Федора Кричевського і сама колишня професорка мистецької школи в Ню Йорку — виступила цього року на відкритті своєї виставки із 100 картинами — теж „автохтонка" Гантеру у власній ґалерії. Але не подбала, на жаль, про каталог виставок і монографії, а це якраз й історія мистецтва.

Едвард Козак і його сини Юрій і Ярема щорічно, наче традиційно, виступають на великій залі „Мотелю Ксеня". Сини Едварда, які одідичили від батька талант і любов до мистецтва, кожний з власним йому прикметним стилям; цим разом домінують. У масі 87-ми експонатів різної тематики і різної величини не можуть усі стояти на найвищому рівні. Найкращим з усіх був портрет Патріярха Сліпого кисти Юрія Козака — насправді подиву гідна голова Патріярха з подиву гідною схожістю та маєстатом. Юрій Козак — неовізантиніст, лине до релігійної тематики. Любить золоту фарбу, але не зловживає нею. У цій останній виставці притягає увагу глядача великопростірною картиною собору св. Софії у Києві — архітектонічний образ, — не подав вежі собору. — Едвард Козак — ЕКО — як завжди незрівняний у тематиці козаків, гуцулів, танечниць і ґротесок. Зате, хай вибачить мені, його звеличникові і сердечному приятелеві, йому не лицює експериментувати з абстрактом чи безпредметним стилем, бо тоді він перестає бути Едвардом Козаком. До абстракту „тягне" Ярему Козака, який має дуже широку тематику. Релігійні картини, краєвиди і надзвичайно естетичні абстракти, комбінація ліній, яку він називає „Формами". Можливо, що краще було б прийняти при розвішуванні 97 експонатів критерій або авторів, або тематики, або напрямку — Ярема Козак, який цим разом єдиний репрезентував свого батька і брата, відкинувши кожний із тих критерій поставив глядача перед своєрідним ребусом.

Найбагатша числом експонатів, авторами-мистцями, тематикою і технікою — колективна виставка у ґражді біля церкви — великій залі, придатній на різні культурні імпрези. Всіх експонатів тут — 117. Хоч деякі мистці репрезентовані кількома творами — їх неможливо всіх назвати. Є теж картини Олекси Грищенка з приватної колекції. Вони не характеристичні для цього титана образотворчого мистецтва, який малював олії, акварелі та й написав книжку мемуарного характеру. Одна картина О. Грищенка — 4,000 дол. „Квіти" Галі Новаківської з Канади на межі реалізму й імпресіонізму. Це одна із найкращих мистців у Канаді.

На виставці у ґражді заступлені найкращі сучасні мистці — всі три Козаки, Вижницький, Гуцалюк, Марко Зубар, графік покійний Яків Гніздовський, краєвиди Зенона Онишкевича. Михайло Мороз дав тільки одну картину — краєвид, але прегарний, характеристичний для цього кольориста-романтика, ще з часу, коли він не захопився експресіонізмом, який затратив дійсного Мороза. Богдан Титла показав чотири дуже гарні акварелі невеличкого формату: як аквареліст він має більше фантазії і розмаху, аніж як графік. Скульптор Зенон Голубець виставив гарні дереворізи. Немає цього року Богдана Божемського, артиста з дуже широкою тематикою, який тут щороку виступав із циклем кольорових графічних картин.

Відкрив виставку у ґражді Богдан Титла і передав слово організаторці цієї

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Павло Джуль

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МЕДИЧНОЇ ЕТИКИ

I

Слово етика походить із грецького кореня й означає звичай (сукупність моральних норм). І так етика займається поняттями такими як добро, зло, вірність, зрада або почуття обов'язку. Етику називають також моральною філософією — від латинського слова морес.

Етика дає відповіді, котрі діла є правильні, а котрі ні, і в різних часах та в різних місцях життя людей керувалося різними відповідями на одні й ті ж питання.

Під поняттям медичної етики треба розуміти писані й неписані правила, які контролюють поведінку лікаря. простіше сказати — медична етика — це сумління лікаря.

Перші докази про існування писаних законів, що стосуються лікарів, знаходимо на археологічних знахідках у Єгипті, Вавилоні, Месопотамії та в інших країнах. На викопних єгипетських папірусах (3000 р. перед Христом) читаємо про лікаря-чародія Імготепа, який став богом, і якому пізніше будували святині. Знову ж на таблицях вавилонського короля Гаммурапі (2000 р. п. Хр.) є вивішані правила для поведінки лікарів, перелік хірургічних операцій та ліків тваринного й рослинного походження.

Минали століття, мінялися суспільні устрої, творились і розпадались імперії, володарі яких шукали вигідних їм відповідей на основні життєві проблеми. Одначе, скоріше чи пізніше гуманні властивості людини брали верх, добро перемагало зло, а правда — брехню.

Одночасно з розвитком суспільства вдосконалювалось народне медичне знання і самовільно творилися у відповідь на потреби часу правила поведінки лікаря.

Батьком писаних законів про медичну етику треба вважати відомого лікаря у старовинній Греції — Гіппократа (460 р. перед Хр.). Немає сумніву, що створені ним морально-етичні засади охоплювали духовні вартості тогочасного суспільства і відповідали юридичним законам старовинних греків. Гіппократ залишив своє вчення майбутнім лікарям у виді клятви, яку він склав своїм богам.

Гіппократ клявся робити все тільки для добра хворого. У першу чергу не завдавати хворому болю, а поменшувати його; не шкодити здоров'ю хворого; не приписувати смертельних ліків; і не вбивати ще ненароджених дітей.

Клятва Гіппократа була святою істиною для лікарів упродовж довгих століть. Її моральні вартості не змінилися досьогодні.

Із розвитком технічних наук у медичній практиці почали щораз частіше виринати складні проблеми, що їх лікарі ніколи перед тим не зустрічали. На ці питання не завжди мають відповіді теологи і юристи. Вільнодумне модерне суспільство старається замінити традиційні гуманні вартості технологічно-стерильними ідеями і ставить лікаря у конфлікт із його сумлінням і клятвою, яку він склав під час ґрадуації в медичній школі. Вільнодумна верства сучасного суспільства, яка шукає тільки розкоші життя, але не хоче брати за них відповідальности, вимагає нових законів та інтерпретує теологічні вчення моралі із самолюбної точки погляду. Така поведінка ліберальних середовищ має на меті змусити лікаря працювати в конфлікті з його власними переконаннями та його духовними вартостями. З огляду на такі суперечності лікарська етика стала тепер важливою дисципліною і є вже обов'язковим предметом навчання майже в усіх медичних школах.

Під сучасну пору найбільш пекучими проблемами морального характеру є: 1) передчасне переривання вагітности (аборти) 2) вбивство з милосердя або евтаназія, 3) лікування смертельно хворих осіб похилого віку.

Аборт або штучне переривання вагітности стало тепер леґальним хірургічним заходом у багатьох індустріяльних країнах, у тому й в ЗСА. Ліберальні жіночі організації та вільнодумні громадські угруповання, включно з членами Конґресу, обстоюють конституційні права жінки на вільний вибір стилю життя і материнства. Багато медичних теоретиків вважає, що зародок не є людиною аж поки не стане здатним до позаутробного життя, тобто перед 12—14 тижнем вагітности.

Закінчення буде.

Федір Погребенник
Україна

СКАЖИ, ГОРІШЕ, СКАЖИ КОХАНИЙ...

I

Гейби світ розколовся на дві половини... Гейби серце розірвалося... Не міг прийти до себе. Серце гупало в грудях, виски ніби скувало залізними обручами. Ні крику, ні зойку. — Не могли прорватися крізь заніміли уста...

Нервово ходив по кімнаті, схопивши голову в руки. Весь світ, здавалося, зійшовся для нього на одному селі Серафинцях, на одній хаті, де вся в білому лежала на смертельному одрі вона, 23-річна Євгенія Бачинська.

...Перед очима нервово стрибали тяжкі, як удари молота, слова траурного повідомлення, що несподівано увірвалося в його краківську оселю 6-го грудня 1897 року упокої — по довгій і тяжкій недузі... Похорон відбудеться дня сьомого грудня о дев'ятій годині рано в Серафинцях, на котрий кревних і знайомих запрошує в смутку невтішна родина...

— Боже, чого ти скошуєш квіти у самому їх розквіті, за що ти мене так тяжко караєш? — вирвалося болючим стогоном з його грудей. Вона ж так горнулася до людей, любила їх, своєю любов'ю мене зогрівала в цих похмурих краківських мурах... Я мушу востаннє її побачити, попрощатися з нею. Але як? Сьогодні вже шосте, вечір, а завтра вранці її похоронять... Ніяким чином не зможу добратися. Хіба лише думкою-мукою полину до її оселі, припаду до її чорної домовини, шептатиму впівголос зболілими устами слова найщиріші, недомовлені, недосказані...

На Маріяцькому костьолі давно пробила дванадцята година ночі, а сон його не брався. Гадка за гадкою снувалися в пам'яті...

...То давня історія. Він був гімназистом, товаришував з її братом Левком, з такими сільськими хлопцями, як і сам... Разом з Лесем Мартовичем не раз гостював у козацькому селі Серафинцях, у родині Бачинських, які любили приймати молодь, прищеплювали їй любов до рідної землі.

Велика і світла хата. Чотири кімнати. Просторі вікна на чотири сторони світу. А довкруги великий сад, що дарував і красу, особливо весною, коли білим цвітом вкривалися яблуні й вишні, і достаток, коли осінню під вагою плодів вгиналося віття яблунь. Біля хати — розлогий горіх, широке листя, якого весною і літом шуміло під вікнами. Хата на пагорбі. З нього видно далекі прикарпатські обрії, що розпливаються десь у верховинах. Сюди не раз прихолив пішки, йдучи зеленими польовими стежками, молодий і стрункий студент Василь Стефаник, якому Євгенія припала до серця ще з юних літ. Тут, у колі щирих друзів, точилася товариська гутірка про діяльність тайних студентських гуртків, членами яких були В. Стефаник та Л. Мартович, обмірковувалися задуми громадсько-культурної роботи серед селян. І, звичайно, лунали пісні — про Нечая й Морозенка, опришківського ватажка Довбуша, водночас і про Гриця, який кохав дві дівчини... Ліричну атмосферу в оселі Бачинських створювала насамперед їхня дочка Євгенія — дівчина тонкої, поетичної вдачі. Природа обдарувала її красою, щирим серцем. Вона вже була на порі... Настав час любити. Її почуття до Стефаника розквітли як весною вишня... Такими ж трепетними були й почуття Стефаника до Євгенії.

...Крізь морок ночі, що оповила кімнату, Стефаник згадував зустріч з Євгенією, коли залишились самі — він і вона. То було восени. Стоячи перед зеркалом, вона волосся чесала. Він любувався її ніжним білявим личком, малиновою стяжкою, зав'язаною на шиї, простою білою блузкою. Крізь широке вікно падали сонячні пасма на її тендітні плечі, осявали шовкове волосся. Воно мінилося, грало сонячними променями, таке молоде і запашне. Зачаровано милувався її поставою, усміхненим щасливим обличчям. Здавалося, що кожен порух її руки, якою чесала волосся, торкався струн його душі.

Повернулася до нього, оперлась руками на стіл, нахилилася... Волосся з плечей спасало потоком золотих хвиль. Обоє мовчали, розуміючи себе і без слів...

Задумалася, стривожено обернулася до вікна. Широке листя старого горіха торкалося шибки, билося об неї, ламаючи сонячні промені, що крізь вікна пробивалися до хати. Шум горіха мимохіть вкрадався в її гадки, навіяв легкі сумніви. Зосереджено мовчала. Роздумувала мовчки, без слів, питалася горіха:

— Скажи-бо, горішку, скажи небоже, яку мені долю ворожиш?
Чи ти шепчеш, що він мене не буде любити?
Скажи, горішку, скажи коханий!
Підійшла до вікна, вслухувалася у тихий шум горіха...
Він зрозумів цю мову, передав її своїми словами:
— Не журися, я тебе люблю...
Обличчя дівчини знову стало спокійним і щасливим.

Закінчення буде.

ВЖЕ МАЙЖЕ ПІВ СТОЛІТТЯ приватна фірма лікарського забезпечення Блу Кросс і Блу Шілд втішається в цілій Америці добрим ім'ям солідного підприємства, що в першу чергу турбується про своїх клієнтів. Одначе останнім часом федеральні та стейтові контролери відкрили деякі не надто похвальні комерційні потягнення фірми, які поставили довголітню добру репутацію фірми під знак питання. Ці промахи включають знищення не виплачених подань, створення фіктивних лікарських рецепт, створення нових відділів фірми без стейтових дозволів та високі платні і пенсії своїм провідним урядовцям. З цього приводу стейтові контролери твердять, що саме через такі потягнення фірма сьогодні знаходиться у фінансових клопотах.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

з подякою потверджує наступні вплати на потреби Пласту в Україні й інших краях, де організується Пласт. Список ч. 5: квітень — червень 1992:

1,600 дол. — Пластова Станиця Ню Йорк;
1,600 дол. — Пластова Станиця Філядельфія;
1,000 дол. — Комітет 1000-ліття Хрещення України;
75 дол. — Юрій Кравс;
50 дол. — Мирослав Перейма;
45 дол. — Корпорація Ronin — „Matching gift"
40 дол. — Степан Паньків;
25 дол. — Семко Ришитівський.

В пам'ять бл. п. пл. сен. Олександра Бережницького:
в тридцяту річницю його відходу на Вічну Ватру:
50 дол. — Оксана Бережницька.

В пам'ять бл. п. Ярослава Бойдуника:
по 50 дол. — Нестор Близнак, Дарія Бойдуник, Адя Бойдуник-Федаш, Володимир Воловодюк, Іван Галій, Богдан Кузишин, Евген Титла, Маркіян Титла, Юрій Шевчук;
30 дол. — Володимир Сафіян;
по 25 дол. — Остап Винник, Ігор Декайло, Орест Побігушка, Роман Савицький, Роман Соболь, Володимир Стойко, Богдан Титла;
по 20 дол. — Богдан Данко, Богдан Михайлів, Юрій Струтинський;
10 дол. — Остап Савчинський.

В пам'ять бл. п. Олександра Кузишина:
по 50 дол. — Нестор Близнак, Левко і Ірена Вербицькі, Володимир і Катря Воловодюк, Ігор і Люба Декайло, Богдан і Оксана Кузишин, Богдан і Оля Михайлів, Юрій і Наталака Струтинські, Маркіян і Наталка Титла, Євген і Богданна Титла, Ярослав і Люба Федун;
40 дол. — Володимир і Анна Сафян;
по 30 дол. — Ярослав Оберишин, Орест Побігушка;
по 25 дол. — Дарія Бойдуник, Богдан Кекіш, Іван і Ярослава Лучечко, Омелян і Ірена Стешин, Володимир і Мирослава Стойко, Люся Сусь, Богдан і Галина Титла;
по 10 дол. — Ярослав Кушлаба, Миролюб Лозинський.

В пам'ять бл. п. пл. сен. Романа Рудницького:
482 дол. — Зібрано на похоронах. Жертводавці: Ю. і Т. Бліхар, Ю. Воронович, Іван Галич, Любомир і Наталка Гевки, Тарас Гнатчук, М. і Л. Григорчук, А. Дигдало, родина Казевичів, Р. Калитяк, Володимир Кізима, Григорій і Ліда Костинюк, Я. і В. Криві, родина М. Лесюк, Евген і Мирослава Михалович, родина Саккаб, Богдан і Богданна Федораки, родина Яр, учителі Cass Technical Highschool;
по 50 дол. — Орест Гаврилюк, Нестор і Магдалина Колцьо, Юрій Слюсарчук;
по 25 дол. — Роман і Надя Шаран;
20 дол. — Ігор і Стефа Король;
по 10 дол. - Н. Грибович, Ярослав Кришталович.

В пам'ять бл. п. Ольги Сохан:
25 дол. — Михайло і Олександра Юзенів.

Замість квітів на могилу Начального Пластуна Юрія Старосольського:
(продовження з попередньої листи)
2,000 дол. Пластова Станиця Ню Йорк;
100 дол. — Евстахія Гойдиш;
25 дол. — Іван і Лідія Шандор.

В пам'ять бл. п. Ярослава Чайківського:
по 25 дол. — Ольга Лукасевич з родиною, Евгенія (Дуська) Подоляк з родиною.

До дня 30-го червня 1992 року видано:

На Пласт в Україні	$39,159.77
На Пласт в Польщі	$12,046.81
На Пласт в Чехо-Словаччині	$6,288.61

ПОТРЕБА ІСНУЄ ДАЛІ! Просимо виставляти чеки на: „Plast — Ukraine" і пересилати до:
Dr. George Slusarczuk
53 Bayberry Drive, Monroe, NY 10950, U.S.A.

Головна Пластова Булава

65-ліття д-ра М. Бідочки

Приємно поінформувати нашу медичну громаду та українську спільноту в Америці і на Україні, що 22-го липня цього року д-рові М. Бідочці сповняється 65 років трудолюбивого життя.

Знав я його ще з дитинства, а потім побачив вже в дорослому віці, в 1971 році, коли я з дружиною Дарцею і дочкою Лярисою вперше відвідав Україну.

Від того часу ми є в безперервному листовному і духовному контакті. Це є гарна, глибокопатріотична та скромна людина. Він один з небагатьох наших лікарів на Україні, незважаючи на тяжкі життєві обставини, дав із себе якнайбільше — написав українською мовою два підручники для медичних училищ: „Епідеміологія", який вийшов у 1978 році, та „Фтизіатрія", що вийде в цьому році.

Крім професійної праці він є автором багатьох поезій, які ніколи не друкувалися під час застою і національного гніту, бо було навіть небезпечно їх публікувати. Тепер перед мною його перша рукописна збірка поезій „В перпетіях долі", яка чекає свого видавця.

А тепер дещо про автора „В перипетіях долі". Народився він 22-го липня 1927 року в селі Косів Чортківського району на Тернопільщині в незаможній, але свідомій селянській родині. Батько його Іван помер передчасно, по Другій світовій війні, а він залишився з матір'ю напівсиротою.

Після закінчення середньої школи та вступу на заочний відділ Кременецького пединституту, працював учителем фізики, математики та німецької мови в неповносередній школі. Однак ця професія не дуже була йому до вподоби. Ось чому, покинувши учителювання, в 1959 році закінчив Івано-Франківський медичний інститут і став лікарем. По відбутті шпитальної практики працював головним лікарем протитуберкульозного диспансеру в м. Заболотові Снятинського району. Останнім часом працював лікарем-інтерністом у Стрийській міській лікарні.

Крім своєї професійної праці доктор Бідочко є викладачем фтизіятрії на курсах підвищення кваліфікацій фельдшерів. Дописує до місцевих газет на медичні і суспільні теми.

Він одружений і є батьком одної доні, яка пішла його слідами — закінчила медичні студії та працює лікарем на Івано-Франківщині.

Д-р Павло Пундій

СТАМБУЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ здійснила облаву в тих житлах, де переховувалися члени оголошеної поза законом організації Армія визволення турецьких робітників і селян. Це угрупування безпосередньо причетне до численних терористичних акцій в країні, включаючи політичні вбивства. Під час облави загинуло троє терористів.

ДЕСЯТЬ РОКІВ ПІСЛЯ ТОГО, як прихильники американської системи космічної оборони „зоряні війни" добивалися удосконалення нуклеарної лазерної зброї, яка могла б нищити ворожі ракети, що наближалися до своєї цілі, зазнали найбільшої поразки минулого тижня, коли Департамент енергетики без зайвого розголосу зліквідував останню давно заплановану перевірку цієї зброї. Нова політика Уряду президента Буша обмежила нуклеарні випробування у користь покращання і бепеки зброї.

60 років служіння Богові та народові

15-го травня 1992 року виповнилося шістдесят літ священичої діяльности отця митрата Романа Добрянського — пароха церкви Покрова Пресвятої Богородиці у Вінніпезі.

60 років — життя цілого покоління людей, саме стільки віддав о. Добрянський вірному служінню Богові та своєму народові.

Дуже важливим є те, що отець митрат Добрянський і надалі продовжує свою душпастирську діяльність.

Народився отець Роман Добрянський 1-го квітня 1908 року в містечку Чернелиця в родині священика, письменника, місіонера отця Володислава Добрянського. Народну та середню школу закінчив з відзнакою в Коломиї. По закінченні теологічних студій з відзнакою одержав святу Тайну священства з рук преосв. Івана Лятишевського 15-го травня 1932 року в Станиславові.

Свою душпастирську діяльність о. Добрянський розпочав у Чорткові, де був катехитом і сотрудником. Від 1935 до 1944 року був парохом у Заліщиках та Добрівлянах. Там збудував церкву, парафіяльний громадський дім та започаткував будову української бурси.

Усе своє довге священиче життя отець Добрянський залишається незламним патріотом України. Він боронив прав українців під час польської, німецької та двох большевицьких окупацій. Два рази йому загрожував розстріл більшовиками, власне за те, що був Українцем з великої букви. Своїми патріотичними проповідями він, котрий проповідував „не убий", надихав нарід на вірність вітчизні, готовість до боротьби за її волю. А це ніколи не подобалося чужинцям. Тому 1939 року отець Добрянський виїжджає з Заліщиків на Лемківщину, звідки повертається 1941 року. Але події розгортаються так, що 1944 року мусів покинути рідну Україну, тим разом назавжди.

Місцем притулку для отця Добрянського та його родини стала Австрія. Цього ж 1944 року він одержує грамоту на пароха церкви св. Варвари у Відні. В Австрії уділяв місії в таборах: Лінц, Зальцбурґ, Філях, Інсбрук і був душпастирем в Бреґенсі. Там він був головою Братства св. Андрея, що було єдиною громадською інституцією для всіх українських втікачів у провінції Форальберґ.

1948 року отець Добрянський приїжджає до Канади, до Саскачевану. 1950 року його переводять у містечко Селкірк, звідки, в свою чергу, 1957 року до Вінніпеґу, де він працює донині.

Феноменальним є поєднання в цій людині м'якости, делікатности і доброти, надзвичайно веселої вдачі з незламністю, твердістю та непохитністю в справах українства.

Разом з парафіянами він перейшов через усі лихоліття еміґрації, завжди ділив з ними хвилі смутку і радости; підтримував на дусі (коли і самому було важко) знедолених людей, котрі опинилися на далекій чужині. Тому люди зважди горнулися до нього, любили і шанували свого пароха.

За 60 літ священства о. митрат Добрянський збудував п'ять церков: одну в Україні — в Добрівлянах та чотири в Канаді: Сокаль (Саскачеван), Іст Селкірк, Вест Селкірк та у Вінніпезі. Усі ці церкви збудовані за ініціятивою та безпосередньою участю о. Добрянського — від копання фундаментів аж до покриття даху.

Кажуть, що хто посадив бодай одне дерево, недаремно прожив життя. П'ять церков, збудованих отцем митратом Добрянським — як п'ять велетенських лісів людських душ. В тих церквах священик, як добрий лісничий у лісі, знає кожне дервце, посаджене ним, знає кожну людину, бо провадить її через усе життя — від народження до смерти.

З 1965 року при церкві Покрова Пресвятої Богородиці функціонує дитячий садочок, заснований отцем Добрянським. (Цей садочок — продовження крайових традицій о. Добрянського. Ще будучи парохом у Заліщиках, він у своєму повіті зорганізував 60 діточих садочків — кожне село мало свій садочок. Ці садочки часто відвідував отець).

В цьому садочку мають змогу залучатися до прадідівської культури і мови діти, котрі виховуються в англомовних сім'ях. Багато дітей мають тут єдину нагоду спілкуватися рідною мовою своїх предків. Але, як то часто буває, саме така школа дає людині поштовх до усвідомлення свого походження та гордості за нього. В життєвій практиці о. Добрянського було багато таких випадків.

Вихованці садочка постійно знаходяться під чуйною опікою отця пароха. Він постійно відвідує їх заняття, цікавиться проблемами, які виникають, спілкується з діточками.

Кажуть, що дітей і тварин ошукати не можна — вони серцем чують доброту та сердечність. Діти дуже люблять отця Добрянського, завжди вітають його радісним „Слава Ісусу Христу".

Одного разу в склепі повз мене пробігло усміхнене дівча. За хвильку я почула радісне дитяче щебетання і сміх. Оглянувшись, я побачила, що ця дівчинка притулилася до о. Добрянського, обійняла його. Іншим разом друга дитинка, перебігши значну віддаль, радісно припала до нього — це було на цвинтарі.

Це лише маленькі, але дуже зворушливі епізоди, котрі надзвичайно яскраво демонструють те, як чисті дитячі серця відчувають добру і сердечну душу отця Добрянського.

Яке це мусить бути щастя, коли тебе при випадковій зустрічі так вітають ті ніжні і чисті істоти. Променіють усмішками обличчя і у старших людей при зустрічі з отцем Добрянським, свідком чого я була неодноразово. Отже, зерна добра і правди, засіяні в людські душі, не гинуть, а проростають і дають чудові результати.

Отець Добрянський заснував Український Парк. І знову все робилося за безпосередньою його участю — від купівлі землі (1950 р.), аж до прокладення стежок та будівництва катеджів (1956 р.). Мета була одна — щоб українські діти мали там оселю. 20 років отець був незмінним його адміністратором і керівником.

Це лише окремі епізоди з довгого священичого життя отця митрата Добрянського, але власне вони дуже яскраво насвітлюють його як священика, як громадянина-патріота.

21-го червня ц.р. громада Вінніпеґу урочисто відзначила великий ювілей отця митрата Добрянського. Ювілей розпочався Архиєрейською Святою Літургією відправленою Митрополитом Максимом та шановним Ювілятом при асисті 10 священиків.

Другою частиною ювілею був величавий бенкет, на якому численні парафіяни Вінніпеґу вітали свого пароха. Були гості з Іст і Вест Селкірку, де ювілят був парохом.

Тиждень перед тим, 14-го червня, о. Добрянський був запрошений до Вест Селкірку, до церкви, яку збудував 35 років тому. Отець відправив Службу Божу, потім благословив людей, роздавав їм образочки. Треба було бачити ту чергу, яка вишикувалася за його благословенням!.. Особливо зворушливим був момент, коли підійшла жінка, котра разом з отцем малювала ту церкву. Вона одна, з поміж трьох, дочекала того дня. Потім був святочний обід, під час якого було багато промов. Ювілятові вручили дарунок від парафіян Іст та Вест Селкірку.

З нагоди Ювілею на ім'я отця митрата Добрянського надійшли вітання від Папи Римського, Кардинала Мирослава Івана Любачівського, Митрополита Кир Максима, прем'єра Б. Малруні, Р. Гнатишина (ґенерального ґубернатора Канади), від численних парафіян з України, ЗСА, Канади та інших країн.

Чи це не є яскравим свідченням глибокої шани, любови та визнання до отця митрата Добрянського за його багатолітню самовіддану працю на ниві духовного та культурного виховання народу?

Бурхливе життя, віддане служінню Богові і Народові.

І от тепер сталося: Україна — незалежна держава. Скільки радости і гордости це викликає у священика-патріота, незламного борця. Він безмежно щасливий, тому що це сталося без пролиття крови. Бо ж скільки крови вже пролив наш нарід на шляху до своєї незалежности! І великий смуток, бо багато патріотів не дочекали того щасливого і радісного дня.

І нині отець Добрянський не відчуває жодного самовдоволення чи самозаспокоєння. Нічого героїчного у своєму житті він не вбачає. Не робив нічого задля слави чи гонорів. Отець Роман Добрянський просто все життя сумлінно сповняв свій обов'язок душпастиря і громадянина. Своєю активною життєвою позицією він невпинно наближав той великий день.

Отож, йому належиться шана і дяка за його „дух, що тіло рве до бою". Дух, котрий здатний запалити і підняти інших на велику справу. Бо лиш сильні духом люди здатні на своїх плечах принести волю і незалежність своїй державі і своєму народові.

І от тепер серце патріота кличе отця Добрянського в Україну. Це буде незвичайна поїздка — в рік його 60-ліття священства.

Приїзду отця митрата нетерпляче чекають у Добрівлянах, Заліщиках, Івано-Франківську, Львові. Відвідає він ім. Чернелицю, місце свого народження.

Донині пам'ятають люди священика, який у тяжкі для України часи завжди був з ними, своїм словом і ділом допомагав їм пережити негоду. Він також чекає з хвилюванням тих зустрічей зі своїми земляками, колишніми парафіянами.

Хотілося б, щоб усі священики в Україні та діяспорі були подібні до о. Добрянського. Тоді Україна і її нарід мали б набагато менше проблем на своєму нелегкому шляху до грона вільних народів і вільних держав.

В цей ще піднесений поювілейний час хочеться побажати: нехай Вам, отче митрате, Господь Бог пішле міцного здоров'я, того життєдайного оптимізму, який завжди був Вам притаманний; зберегти той гумор і веселу вдачу, і Многая-Многая Літа на радість родині і вільній Україні.

Марта Осадца

Мистецький...

(Закінчення зі стор. 2)

виставки Софії Геврик. Зорганізування такої колективної виставки вимагає багато труду, знайомства мистецького світу і — нервів.

Поза цією виставкою на партері ґражди — показала низку дуже гарних графік Уляна Слюсар єдина тут мисткиня з України. Вона привезла теж кілька прегарних макет, які роблять враження олійних картин. Це кропітка праця, яка вимагає фантазії і відчуття гармонії кольорів, дармащо це насправді тільки прикладне мистецтво.

Автор цих рядків уже мав нагоду стверджувати, що з цих усіх складових частин культури українська діяспора має найкращі осяги в образотворчому мистецтві. Може за кілька років, коли скріпиться державність України, минеться ця українська міжнародна дезконьюнктура, яка не дозволяла нашим першорядним мистцям діставатись із своїми творами до великих західніх ґалерій і музеїв. Треба подивляти тих мистців і поклонятися їхньому талантові, праці, їхній відданості мистецтву у такому непригожому часі.

Ділимося сумною вісткою з родиною, друзями і знайомими, що у вівторок, 21-го липня 1992 р. по тяжкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча ДОНЯ

бл. п.

АНАСТАЗІЯ БІЛОВУС

народжена 26-го березня 1946 р.

ПАНАХИДА в четвер, 23-го липня 1992 р. в похоронному заведенні Riotto, 3205 Kennedy Blvd, **Джерзі Сіті, Н. Дж.**

ПОХОРОН в п'ятницю, 24-го липня о год. 9-ій рано в церкві свв. Петра і Павла, а опісля на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:
батьки — **СТЕФАНІЯ і ТЕОДОР**
тета — **РУЗЯ ГОМЕННА**
кузини —
СТЕФАНІЯ ШТАМПІЛЬ з родиною
ОСТАП ДИКИЙ з родиною
похресники —
ПЕТРО ШТАМПІЛЬ
НАТАЛІЯ БІЛЕЦЬКА з родиною
та родина в Україні

Відзначено 100-річчя з дня народження Миколи Куліша

100-річчя з дня народження видатного українського драматурга Миколи Куліша Наукове Товариство ім. Шевченка і Вільна Академія Наук в Ню Йорку відзначили конференцією із участю доповідачів з України.

Керуючий програмою конференції, голова НТШ проф. Л. Рудницький привітав у вступному слові присутніх із України, між ними сина і внука корифея української драми.

У першій доповіді Володимир Куліш надзвичайно майстерно нарисував сильветку свого батька, починаючи спогадами із своїх ранніх днів і кінчаючи здогадами (на підставі дослідчих документів) про тяжкі дні заслання і смерть.

Доповідач розповів про обставини, в яких Микола Куліш писав свої добре відомі твори і про визначні постаті української творчої інтеліґенції, які становили нерозривну частину творчого життя драматурга.

Микола Куліш

Сергій Гальченко з Інституту літератури в Києві доповідав про творчу співпрацю Куліша із перекладачем його творів на російську мову П. Б. Зенкевичем. Доповідач звернув увагу на труднощі письменника в обставинах жорстокої цензури і самоцензури і в наслідок цього на труднощі дослідника у встановленні тексту твору, який може уважатись автентичним.

Кандидат наук Марія Зубрицька, викладач літератури Львівського Університету, і д-р Лариса Онишкевич, науковий секретар НТШ, звернули увагу на філософічні аспекти драм Куліша. Головна тема творчости драматурга, згідно із спостереженням першої прелеґентки, це твердження, що людина, яка втратила ґрунт під ногами, втратила зміст життя. Друга прелеґентка звернула увагу на важливість цієї моральної засади — „бути чесною із собою", бути вірною своїм принципам. Персонажі, які не дотримуються цієї правди у драмах Куліша, перестають бути носіями позитивних якостей.

В дискусії виступали гості з України: В. Погребник, М. Влад, і Л. Крушельницька. Присутні оплесками признання особливо високо оцінили виступ Л. Крушельницької, директора Бібліотеки ім. Стефаника у Львові.

Закриваючи конференцію, голова, дякуючи доповідачам, висловив признання д-рові Ларисі Онишкевич за організацію цієї вдалої конференції.

А. П.

ДИСКУТУЮЧИ НА СТОРІНКАХ преси причини, які спонукали незалежного кандидата Росса Перо відтягнути свою кандидатуру із цьогорічних президентських виборів, можна відчути, що багато політичних аналітиків були дещо заскочені його поведінкою. Одначе, це справи про різного рода спекулювання довкола його особистості зовсім не міняє. Р. Перо залишився для пересічного американського громадянина особою з великим знаком питання у майже всіх ділянках політично-громадської думки за виїмком економічної, де його особисті фінансові успіхи дають йому перевагу. Мабуть саме тому пропонований ним економічний плян для підсилення економіки країни приймається всіми, як такий, що має деякі позитивні аспекти. Ґоловною ціллю його економічного пляну є збалянсувати державний бюджет до п'яти років, а гроші для цього мали б прийти з підвищення податків для багатих, вище оподаткування бензини і обмеження соціяльних програм.

УКРАЇНСЬКІ ОЛІМПІЙЦІ В БАРСЕЛЬОНІ

1. Волков Олександер	кошиківка	Київ
2. Жирко Олена	кошиківка	Київ
3. Заулічний Ростислав	бокс, 81 кг.	Львів
4. Кучеренко Олег	боротьба греко-римська, 48 кг.	Луганське
5. Гонченков Олександер	велоспорт-трек, індивідуальна, дружинова їзда	Львів
6. Яковлєв Василь	велоспорт-трек, групова їзда	Одеса
7. Галкін Олег	велоспорт-шосе, дружинова їзда	Київська область
8. Кіщук Наталія	велоспорт-шосе, дружинова їзда	Симферопіль, Крим
9. Кошеленко Петро	велоспорт-шосе, групова їзда	Дніпропетровське
10. Бочков Олексій	велоспорт-шосе, групова їзда	Симферопіль, Крим
11. Шадчин Олександер	відбиванка	Донецьке
12. Коров'янський Юрій	відбиванка	Донецьке
13. Бебешко Сергій	гандбол	Київ
14. Гаврилов Юрій	гандбол	Київ
15. Базанова Марина	гандбол	Київ
16. Горб Тетяна	гандбол	Київ
17. Коробчинський Ігор	гімнастика	Луганське
18. Місютін Григорій	гімнастика	Луганське
19. Шаріпов Рустам	гімнастика	Харків
20. Гуцу Тетяна	гімнастика	Одеса
21. Лисенко Тетяна	гімнастика	Херсон
22. Стовбчата Людмила	гімнастика	Одеса
23. Тимошенко Олександра	гімнастика художня	Київ
24. Скалдіна Оксана	гімнастика художня	Київ
25. Могильний Ігор	веслування академічне І-ка	Дніпропетровське
26. Шапошников Леонід	веслування академічне 2-х	Дніпропетровське
27. Слободенюк Олександер	веслування академічне 2-х	Дніпропетровське
28. Раєвський Віталій	веслування академічне 8-ка	Херсон
29. Юнаш Вадим	веслування академічне 4-ка	Дніпропетровське
30. Досенко Валерій	веслування академічне 4-х	Київ
31. Вілко Гірте	веслування академічне 4-х	Київ
32. Чуприна Микола	веслування академічне 4-х	Київ
33. Закірова Сарія	веслування академічне 4-х	Дніпропетровське
34. Фролова Інна	веслування академічне 4-х	Дніпропетровське
35. Устюжаніна Тетяна	веслування академічне 2-х	Київ
36. Ронжина Олена	веслування академічне 2-х	Дніпропетровське
37. Мотречко Ганна	веслування академічне 2-х	Дніпропетровське
38. Філь Світлана	веслування академічне 8-ка	Миколаїв
39. Слівінський Михайло	веслування на байдарках і кано С-І 500м	Львів
40. Нагаєв Ігор	веслування на байдарках і кано К-І, 1,000м	Київська область
41. Іграєв Олексій	веслування на байдарках і кано С-2, 1,000м	Херсон
42. Кирсанов Сергій	веслування на байдарках і кано К-4 1,000м	Херсон
43. Жураковська Інна	кінний спорт	Київ
44. Климко Ольга	кінний спорт	Київ
45. Зінченко Володимир	легка атлетика, диск	Запоріжжя
46. Ковчун Дмитро	легка атлетика, диск	Київ
47. Бризгіна Ольга	легка атлетика, 400, 4х400	Луганське
48. Джигалова Людмила	легка атлетика 400, 4х400	Харків
49. Павлиш Вікторія	легка атлетика, куля	Харків
50. Бубка Сергій	легка атлетика, стрибок з жердкою	Донецьке
51. Твердохліб Олег	легка атлетика, стрибок 400 м. з пер.	Дніпропетровське
52. Кравець Інесса	легка атлетика, стрибок в довжину	Київ
53. Вережна Лариса	легка атлетика, стрибок в довжину	Київська область
54. Буханов Володимир	легка атлетика, маратон	Одеса
55. Колованова Наталія	легка атлетика, 100м. з пер.	Харків
56. Євсеєва Інна	легка атлетика, 800 м.з пер.	Житомир
57. Доровських Тетяна	легка атлетика, 1,500, 3,000 м.	Запоріжжя
58. В'язова Олена	легка атлетика, 10,000	Харків
59. Радченко Віктор	легка атлетика, десятизмаг	Львів
60. Клименко Олександер	легка атлетика, куля	Київ
61. Немчанінов Андрій	легка атлетика, куля	Київ
62. Костюченкова Ірина	легка атлетика, ратище	Харків
63 Москаленко Лариса	вітрильницький спорт „470"	Дніпропетровське
64. Пічугін Сергій	вітрильницький спорт „Солінг"	Київ
65. Хайндрава Сергій	вітрильницький спорт „Солінг"	Київ
66. Хникін Павло	плавання, 100 бт	Вінниця
67. Кириченко Ольга	плавання, 200, 400 в/с	Кривий Ріг
68. Шибаєва Наталія	плавання 4х100 комб.	Харків
69. Афоніна Інга	стрибки у воду	Запоріжжя
70. Стаценко Валерій	стрибки у воду	Київ
71 Забродський Станіслав	стрільба з лука	Харків
72 Ігнатюк Мирослав	стрільба кульова	Одеса
73 Лавриненко Олександер	стрільба стендова	Харків
74. Таймаров Тимур	важка атлетика, 100 кг	Хмельницький
75. Гутнайт Вадим	фехтування, шабля	Київ
76. Погосов Георгій	фехтування, шабля	Київ
77. Голубицький Сергій	фехтування, рапіра	Київ
78. Кравчук Сергій	фехтування, шпага	Київ
79. Ткаченко Марина	кошиківка	Київ
80. Білостінний Олександер	кошиківка	Київ
81. Севастеєв Роман	важка атлетика, 75 кг	Бердянське
82. Сергієнко Юрій	л/а, висота	Миколаїв

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

АННА ЛІСКИЙ член УНС Відд. 112-го Т-ва ім. Св. Марії в Пармі, Огайо померла 8-го квітня 1992 року на 76-му році життя. Нар. 6-го листопада 1915 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку Роберта Ліски. Похорон відбувся в Бруклин Гайтс — Вест Шор Кремейшен.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Капраль, секр.

МАРІЯ ГАЧАК член УНС Відд. 237-го Т-ва ім. св. Духа в Честері, Па. померла 26-го квітня 1992 року на 96-му році життя. Нар. 18-го квітня 1896 року в Галичині, Австрія. Членом УНС става 1948 року. Залишила у смутку сина Франка. Похорон відбувся 29-го квітня 1992 року на Ловн Крофт Семетері в Линвуд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Бетті Паньків, секр.